

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. Кюстендил, 07.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ в закрито заседание на седми октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ваня Др. Богоева

Членове: Евгения Хр. Стамова
Веселина Д. Джонева

като разглежда докладваното от Евгения Хр. Стамова Въззивно частно гражданско дело № 20211500500356 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.122 ГПК.

Образувано е на основание определение на Кюстендилския районен съд от 10.08.2021г. по гр.д.№1554/2021г., с което производството е прекратено и е повдигната препирня за подсъдност, касаеща Софийският районен съд, който с определение от 25.11.2020г. е изпратил по подсъдност на КнРС на основание чл.113 ЗЗП за разглеждане съдебен спор, образуван по искова молба, подадена от С.И. чрез адв. М. К. против ***, с правно основание на иска чл.405, ал.1 от КЗ във връзка с чл.386, ал.2 от КЗ, вр. с чл.86 от ЗЗД.

За да прекрати производството КнРС е приел, че нормата на чл.115 ГПК е специална по отношение на чл.113 ГПК, като първата дава алтернативни възможности пред ищеца къде да предяви иска си – постоянният, настоящият адрес на ищеца или по местонастъпване на застрахователното събитие, което видно от протокол за ПТП №1772434 е настъпило в гр.София.Кюстендилският районен съд е посочил, че валидно би било и сезирането на този съд, но доколкото ищецът е предпочел СРС то последният не може да се суброгира в правата му, като изменя волята му, определяйки кой съд да предпочете ищецът.

Кюстендилският окръжен съд за да се произнесе по спора, с който е сезиран въз основа на приложените дела на КнРС и СРС прие за установено следното:

Производството по гр.д.№25437/20г. по описа на Районен съд – София е образувано по искова молба подадена от СТ. СЛ. ИГ., ЕГН *****, от гр.Кюстендил, ** чрез пълномощника адв.М.К. срещу ** съдържаща искане за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата ** представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на принадлежащ му, застрахован в ответното дружество автомобил, по застрахователен договор Застраховка“Булстрад Каско Стандарт“ от 02.12.2019г., клауза „Пълно каско“, настъпили в резултата на ПТП станало на 11.12.2019г. в гр.София, за което е съставен протокол за ПТП №1772434 от 11.12.2019г. с рег.№17005.

С исковата молба са представени: застрахователен договор застраховка „Булстрад Каско Стандарт“, клауза „Пълно каско“, със застрахователна полица на лек автомобил ***; протокол за ПТП №1772434/11.12.2019г. с рег.№17005 по описа на ОДМВР- София, писмо изх. №689/23.01.2020г. от застрахователя ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, за определяне на

застрахователно обезщетение, опис на претенция №51-01300-15794/19/12.12.2019г. по щета №470419191966791, извлечение от банкова сметка на СТ. СЛ. ИГ. от 28.01.2020г. в „Юробанк България“ АД, справка от ТР по партидата на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД.

Представеният протокол за ПТП е заверено ксерокопие от Протокол за ПТП №1772434 с рег.№1700, като образец съгласно Приложение №2 към чл.4, в който са посочени имена на съставителя, попълнени са полетата за участник 1 и участник 2, полето- обстоятелства, причини и условия за ПТП, извършени маневри, други материални щети – с нечетлив текст, има схема на ПТП но липсва подпис на съставителя.

След дадени указания е представено ново ксероксно копие на документа, което съдържа подпис на съставител и участници.

Въз основа на справка за постоянен и настоящ адрес на ищеца, сочеща, че настоящият адрес на ищеца е в гр.Кюстендил, ж.к.Изток, №2, ет.1, ап.3 с определение №20260629/25.11.2020г. съдът е прекратил производството по гр.д.№25437/2020г. на Софийски районен съд, позовавайки се на разпоредбата на чл.113 ГПК, според която исковите на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Съдът, с оглед разпоредбата на чл.113 ГПК е обосновал и възможността за служебно възражение за неподсъдност на делото, предвид посочения законов текст.

Срещу определението е била подадена частна жалба от ищеца, която е върната с разпореждане №20029351 от 01.02.2021г. поради оттеглянето ѝ. Липсват данни за съобщаване на разпореждането за връщане.

По- горе бяха посочени мотивите на първоинстанционния съд за постановяване на обжалваното определение.

КНОС с оглед разпоредбите на чл.122 ГПК, съгласно която спорове за подсъдност между съдилищата се разрешават от общия им по-горен по степен съд, и за да се произнесе по повдигнатия спор, съобрази следното:

Нормата на чл.7, ал.1 ГПК възлага на съда да следи служебно и извършва необходимите процесуални действия по движението и приключването на делото и за допустимостта и надлежното извършване на процесуалните действия от страните. Посочено е, че съдът съдейства на страните за изясняване на делото от фактическа и правна страна.

По смисъла на пар.13 т.1 от ЗЗП : "Потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност.

Според пар.1 т.12 "Финансова услуга" е всяка услуга, свързана с банкова дейност, кредитиране, застраховане, лично пенсионно осигуряване, инвестиране или плащане, а според пар.14 "Услуга" е всяка материална или интелектуална дейност, която се извършва по независим начин, предназначена е за друго лице и не е с основен предмет прехвърляне владение на вещ.

Съгласно чл.113 от ЗДвП исковите на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Образованите дела се разглеждат като граждански по реда на общия исков процес.

От друга страна във връзка с правоотношенията, произтичащи от застрахователно правоотношение е налице изрична норма – разпоредбата на чл.115, ал.2 ГПК съгласно която исковите за обезщетение по Кодекса за застраховане на увреденото лице, срещу застраховател, Гаранционният фонд и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, се предявяват пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие, се намира постоянният или настоящ адрес на ищеца, неговото седалище или по местонастъпване на

застрахователното събитие.

Съгласно чл.122 ГПК спорове за подсъдност между съдилищата се разрешават от общия им по-горен по степен съд. Ако те принадлежат към районите на различни по-горни съдилища, спорът се разрешава от онзи по-горен съд, в чийто район се намира съдът, който последен е приел или отказал да разгледа делото. Спорове за подсъдност, в които участва апелативен съд, се разрешават от Върховния касационен съд. По спора за подсъдност съдът се произнася в закрито заседание.

Предвид, посочените законови норми които имат отношение към разрешавания в настоящото производство спор, следва, че обжалваното определение е правилно. Изрично със законова норма е посочено, че исковете на увредени лица по КЗ могат да бъдат предявени или пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие, се намира постоянният или настоящ адрес на ищеца, или по местонастъпване на застрахователното събитие.

В разглеждания случай с исковата молба е представен констативен протокол за ПТП, документът е издаден от длъжностно лице по смисъла на чл.183 ГПК и на основание чл.183 ГПК представлява доказателство, относно удостоверените в протокола факти и обстоятелства, а именно относно настъпило ПТП на територията на гр.София.

Нормата на чл.119, ал.2 ГПК предоставя възможност на съда да прави преценка за спазване правилото на чл.115, ал.2 ГПК т.е и без възражение от ответника, ограничавайки тази възможност до приключване на първото съдебно заседание. При наличните по делото доказателства преценката на СРС е била прибързана и неправилна. Кюстендилският районен съд е прекратил производството поради неподсъдност, акцентирайки върху волята на ищеца. Независимо от факта, че законът допуска предявяване на иска и пред КнРС, при направения от ищеца избор следва да се приеме за допустимо служебното възражение на първоинстанционния съд по подсъдността. Спорът подлежи на разглеждане именно от Софийският районен съд – съдът по местонастъпване на застрахователното събитие.

С оглед на изложеното, по повдигнатата препирня за подсъдност следва да бъде постановено, че спорът образуван по искова молба с вх.№2010769/18.06.2020г., по описа на СРС, подадена от СТ. СЛ. ИГ., ЕГН *****, от гр.Кюстендил, ** чрез пълномощника адв.М.К. срещу ** подлежи на разглеждане именно от Софийският районен съд.

Водим от горното и на основание чл.119, ал.2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

По повдигнатият от Кюстендилският районен съд с определение от 10.08.2021г. постановено по гр.д.№20211520101554 по описа за 2021г. спор за подсъдност, ОПРЕДЕЛЯ Софийският районен съд, като компетентен за разглеждане и произнасяне по искова молба с вх. №2010769/18.06.2020г., подадена от СТ. СЛ. ИГ., ЕГН *****, от гр.Кюстендил, ** чрез пълномощника адв.М.К. срещу **, *** съдържаща искане за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата ** представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на принадлежащ му, застрахован в ответното дружество автомобил, по застрахователен договор Застраховка“Булстрад Каско Стандарт“ от 02.12.2019г., клауза „Пълно каско“, настъп пили в резултата на ПТП станало на 11.12.2019г. в гр.София, за което е съставен протокол за ПТП №1772434 от 11.12.2019г. с рег.№17005 по описа на ОДМВР - София.

ПОТВЪРЖДАВА определение от 10.08.2021. на Кюстендилския районен съд по гр.д. №1554/2021г., с което производството по делото пред този съд е прекратено.

Определението не подлежи на обжалване - т.9 от Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2013 г., ОСГТК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____